D·N
2/10 1952

Ny rysk förolämpning

Det är nu snart två månader sedan den senaste svenska noten avgavs till Ryssland rörande nedskjutningarna av svensk militär och svenska flygplan och nära fyra månader sedan de ryska våldsdåden ägde rum. Till en början svarade ryssarna på Sveriges protester med lögner och motanklagelser; den senaste protesten har de inte ens brytt sig om att besvara. I stället har de kommit med en ny förolämpning mot Sverige och en fortsättning på propagandan mot Sverige genom den i går refererade artikeln i Röda Flottan av general Sjugenin, även publicerad i Pravda. Här anklagas de svenska myndigheterna för att inte vilja klarlägga saken, och de svenska förklaringarna sägs vara försök att "maskera det uppenbara faktum att Catalinaplanet hade kränkt Sovjetunionens gräns". Uppenbart är att artikeln är ett uttryck för den ryska statsledningens uppfattning, eller rättare den uppfattning som statsledningen vill hävda och propagera. Som vanligt i rysk taktik nöjer man sig inte med att förneka, man förklarar de mördade vara de skyldiga.

Den svenska regeringen gör sedan länge ingenting i saken. Ja, den söker genom skilda metoder försvaga intrycket av den protestaktion som ägt rum. Gång på gång har stats- och utrikesministrarna avvisat tanken att Sverige skulle vädja till Förenta nationerna; man har alltså gjort klart för ryssarna att en sådan aktion, som för Ryssland skulle vara högst irriterande, inte är att vänta. En stat som från början avstår från de medel som finns att driva sin rättvisa sak kan självfallet inte räkna på hänsyn eller respekt. Regeringen och regeringspressen har övergått till att angripa dem som önskar en vädjan till FN. Att begära en sådan vädjan — under juni och juli en naturlig sak enligt regeringens språkrör — blev i augusti och än mer i september ett bevis på aktivism och krigshets. Genom dessa metoder trodde man så kunna vinna röster vid valet, och detta ansågs självfallet vara den svenska statsledningens centrala uppgift.

I detta läge borde åtminstone ett definitivt besked kunna krävas av regeringen. Har man bestämt sig för att avskriva hela saken? Tänker man nöja sig med att sända ut aktstycken i översättning till främmande länder, en form för reaktion som uppenbarligen är ojämförligt svagare än en vädjan till FN? Tänker utrikesministern ta upp frågan i FN:s generaldebatt om en månad eller sex veckor utan att likväl göra en formell hänvändelse — i så fall har han klargjort att han anser FN vara ett lämpligt forum och därmed slagit sönder sina egna argument mot en vädjan i föreskrivna former? Har ryssarna framfört några påtryckningar eller förbehåller som kan förklara regeringens rädsla för att dra frågan inför den internationella organisationen?

Den förmyndarmin som regeringen i utrikesfrågor brukar anlägga inför folket är i detta fall särskilt opåkallad och upprörande. Var och en kan bedöma vad ryssarna gjort, var och en vet att svenska regeringen kunnat inskrida med andra medel än som skett; man frågar sig varför regeringen tvärtom varit angelägen att förkunna att dessa medel i n t e skall tillgripas. Undanflykter, tomma fraser och gåpord mot kritiken borde åtminstone e f t e r valen anses vara en alltför mager utrikespolitisk uppvisning. Den förolämpande ryska artikeln framhäver ytterligare behovet av en redovisning från Sveriges regering.

Tjänstemännen och anonymitetsskyddet

Rätten att lämna meddelanden till pressen utan att riskera efterforskning har i snart halvtannat århundrade betraktats som en av de grundläggande principerna i vår tryckfrihetslagstiftning. Det är ett citat från Publicistklubbens energiska inlägg i striden om Tidningarnas Telegrambyrå och anonymitetsregeln. Allmänheten är kanske inte i första taget så intresserad av tolkningstvisten om TT:s ställning i samband med nybetsförmedlingen: om byrån kan betraktas som "tidning" eller om det ges någon annan lösning som hindrar att denna viktiga nyhetskälla förstörs beträffande förvaltningen. Riskerna framträder tydligare om man gör klart för sig att det finns en tendens att mera allmänt — även direkt gentemot tidningarna — hindra underordnade inom statliga verk och kårer att fritt och efter personligt omdöme tillföra pressen viktiga upplysningar till eventuell publicering på tidningarnas eget ansvar.

Överdrift, säger kanske somliga. Men Publicistklubbens medlemmar har själva vid en upplysande diskussion sedan remissyttrandet beslutades gjort erfarenheter som styrker att TT-affären bör betraktas mot bakgrunden av en rätt utbredd strävan inom det högsta ämbetsmannaskiktet att inskränka kommunikationen mellan de underordnade och pressen till ett minimum. Denna reaktionära tendens har förut påtalats

Kulturradikalismen utdömes

i Svenska Dagbladet av dr Gunnar Brandell. Om artikeln vore värd det, skulle det vara en god övning för början att analytiker att gå igenom den hats för sata för att — i regel förgäves — söka någon på en gång rimlig och tydlig mening. Tag ur högen ett infall som detta: "Så länge framtiden låg öppen och Västerlandets utvecklingsmöjligheter garanterade de kunde de kulturradikala betrakta sig som det kommandes härolder." Vad menas närmare med att framtiden förr "låg öppen" men inte nu, med att Västerlandets utvecklingsmöjligheter låg garanterade" förr men inte nu? Ja, grubbla inte över den saken — det är fråga om rena svanlet. Lustigt är att enligt gammalt recept den så ivrigt attackerade — men naturligtvis inte definierade — tankeriktningen förklaras logiskt omöjlig och i grunden inte eckterande; antingen blir den konservativism eller kommunism. Dr Brandell må gärna fortsätta att reta sig över Dagens Nyheter, men skräm oss inte med att förneka vår existens.

Tjänstemännen och anonymitetsskyddet

inom det militära. Det är inte mindre berättigat att varna och spärra vägen när samma kräfter sätter sig i rörelse på civilt håll, nu närmast inom rättsvården och den centrala förvaltningen.

Att TT redan har blivit lidande av försöken att beröva meddelare till byrån vanligt anonymitetsskydd är ett faktum. Det nuvarande osäkerhetstillståndet har — som Publicistklubben understryker — mycket tråkiga verkningar. Men ännu värre vore det om den Haganderska utredningen skulle influeras av den inom en del officiella kretsar omhuldade föreställningen att långtgående regler om tystnadsplikt för tjänstemän i förening med sekretoriserade' meddelanden skulle medföra idealiska förhållanden och ge allmänheten vad den behöver. Nya bindande föreskrifter av denna karaktär skulle i själva verket göra tjänstemännens medborgerliga yttrandefrihet mer eller mindre illusorisk. Och pressen skulle hindras att vaksamt kritisera missförhållanden med hjälp av sakuppgifter som den kan kontrollera. En högst olycklig utveckling — men, för byråkratögon ter den sig idealisk och lockande! Och för regerande politiker som irriteras av närgången opposition är den frestande. De som håller på den fria kritikrätten i vårt samhälle får göra sig beredda till en hård försvarsstrid.

PRESSGRANNAR

Den politiska ärligheten har ett egenvärde lika stort som äktenskapet på andra områden, och man måste kräva av en partiledare och blivande regeringsmedlem att han lämnar korrekta uppgifter och, om han icke kan detta, icke lämnar några uppgifter alls. Svenska Morgonbladet (fp) fäller dessa anmärkningar med tanke på bondeförbundsledarens Strandskär och lägner här jämnt ett år sen, då regeringsförhandlingen pågick.

Han sökte då vilseleda opinionen. Han kan naturligtvis säga sig, att så länge förhandlingarna pågår, man icke är avslutade, så kan ingenting meddelas pressen. Han kan säga, att han ingenting har att meddela eller att inga resultat föreligger, även om vissa sonderingar gjorts. Men han kan omöjligen bestrida eller blankt förneka, vad som är sant och vad som sedan av hans eget partiorgan avslöjas som sant.

Beträffande hr Hedlund säger man kanske, att det i det aktuella läget förde sig om en taktisk fint, en slöjliga för att inte avslöja, vad som vid tillfället inte kunde avslöjas. Dylika vackra omskrivningar kan dock icke godtas, en bindeltsen inte hör till de särskilt trevliga, och helst inte för upprepas av hr Hedlund, eller någon annan av våra politiska ledare.

Vår demokrati far inte väl om våra politiska ledare förnekar sådant som inte kan förnekas. Man undrar i halv andra sammanhang om man kan lita på den eller en de också här söker föra den allmänna opinionen vilse.

Sådant ökar inte intresset för politiken och för demokratin utan tvärtom. Svenska Morgonbladet krävde vid valdebattens början, att bondeförbundet skulle lämna en sammanhängande redogörelse för koalitionen, ayttet med bondeförbundets medverkan och hur partiet ur borgerligt synpunkter kan försvara ett samgående med ett socialistiskt parti, när de bärande storleksförhållandena är så radikalt olika. En dylik redogörelse lämnades icke, men den kanske mäste komma nu efter valet och efter partiets stora mandatvinst. . Hr Hedlund behöver förvisso all den prestige, han kan få.

Kanske menar hr Hedlund att han bäst gör sig av med skamfläcken genom att tala så litet som möjligt om tidigare tabbar och turlurerier. Ansträngda förklaringar gör det bara värre.

Skämtsamma vägrade att återinsätta, det kullbyttrade statsrådet i riksdagen, trots att man hade en ny ledig stol att sätta hr Nilsson i Spånstad på. Och trots att den centrala partiledningen gjort vad den kunnat för att nå partiväsnens till "förnuft" Vestmanlands Läns Tidning (fp) finner detta gamla märkligt:

Hr Hedlund har det inte lätt i dessa dagar. Efter den första omskakningen säkte man på en del håll inom hans parti tröst därl, att det gick Ela även för den stora koalitionsbrodern. Det är riktigt, men socialdemokraterna kommer dock trots de kraftiga röstförlusterna att behålla 110 andrakammermandat. Vid gemensamma omröstningar kan socialdemokraterna genom i flera år lita till sin sakta smältande förstakammarmajoritet. Det gör, kallt räknat, den vägmärksställning Skånska Dagbladet egnarat gärn sig åt för bondeförbundets räkning rätt tvivelaktig och osäker.

Upsala Nya Tidning (fp) fäster sig vid högerns röstlän till bondeförbundsgruppen i Malmöhus län. Att högermännen framför allt ville fastslå komma en reduktion av socialdemokratiska övervikt i samsien är uppenbart. Det som kan vicka förvaning är däremot att de omedelbart efter en valkampanj mot koalitionsregeringen var beredda att lämna ett stöd åt det nya koalitionspartiet: bondeförbundet.

Får man tolka det så att landstingsmän och andra elektörer nere i Malmöhus inte vänsar sig någon långvarig fortsättning på det nuvarande samregeringsdet?

Under alla förhållanden inträder ingen omkastning i första kammerns styrkeförhållanden. Socialdemokraterna motsvarar också nästa år 79 av dess 150 platser. Tillsammans med de 110 mandat i andra kammern, som säkrats genom poströstema i Kristianstads län, gör detta 189 röster vid gemensamma voteringar — alltså inte full majoritet, som kräver 191 röster, men så nära detta som gärna möjligt. Riksmotsvoket får naturligtvis ingen aktualitet så länge koalitionen varar, men man skall inte heller förställa sig att det blir någon radikal ändring om eller när koalitionen brister. Mot de 189 socialdemokratiska rösterna vid voteringar om skatter och anslag svarar nämligen inte mer än 182 röster för de tre icke-socialistiska partierna — resten disponeras av kommunisterna.

Detta gäller 1953 års riksdag. Sedan blir det nya förskjutningar, så att socialdemokrater och kommunister förlorar ytterligare var sitt förstakammarmandat innan valkonjunkturerna förnyas, medan folkpartiet stärker sitt röstetal både härigenom och genom högerförluster:

Inte heller 1955, det sista för som nu övervägas, blir emellertid balansen mellan socialister och icke-socialister vid de gemensamma voteringarna en annan än den nu är. Det är ett faktum som man skall hålla i minnet vid varje diskussion om regeringsproblemet.

Socialdemokraterna kommer att påminna, om det behövs. De är fortfarande angelägna att behålla regeringsledningen så länge som möjligt — trots en och annan trött gest för galleriet. Tron på fördelarna av att disponera regeringsmakten har inte släppt. Att placeringen i kanslihuset inte bara erbjuder fördelar ser man egnellertid bättre nu.

Några karaktäristiska stickprov från valet i Dalarna framlägger Falu-Kuriren (fp). Vid förra andrakammarvalet röstade 20,9 procent av väljarkåren i Dalarna liberalt. Denna procentsiffra torde när det definitiva valresultatet blir klart öka till 22,9.

Det faller i ögonen hur folkpartiet har gått kraftigt fram och socialdemokraterna kännbart gått tillbaka även i typiska arbetardistrikt. Socialdemokraterna i Borlänge exempelvis minskade trots att de med all sannolikhet fått en vinstlig del av de 300 röster som kommunisterna där förlorade. Därmot ökade folkpartiet med över 500 röster. De tog dem inte från högern, ty denna ökade relativt taget ännu mera eller med över 370 röster. Förklaringen är helt enkelt att forna socialdemokratiska väljare i stor utsträckning övergått till folkpartiet. I Grungärde och framför allt i de där belägna industridistrikten, där de socialistiska väljarna tidigare på ett övervädigande sätt har dominerat, har socialdemokraten trots ett betydande tillskott av f. d. kommunistiska väljare gått tillbaka, medan folkpartiet och högern båda gått framåt.

I Stora Skedvi, Vämhus och Solberäs, där bondeförbundet hittills haft ett markant övertag, har dess andel av väljarkåren gått ned på ett nära nog katastrofalt sätt.

Valmysterium blir polissak
Preliminära siffror står sig

Andrakammarvalet i Skeda socken kommer med största sannolikhet att bli föremål för polisutredning. Vid den definitiva röstsammanräkningen i Skeda socken på onsdagen fann man nämligen i kuvertet från Skeda 200 bondeförbundssedlar för mycket. Enligt den preliminära röstsammanräkningen hade i Skeda avlämnats 545 bondeförbundsröster, men när man på onsdagen bröt kuvertet fanns det 740 röstsedlar. Varifrån de överblivna sedlarna kommit är en gåta.

Länsutredarna valdelegerade, assessor G. A. Wahlén och notarie Bernt Gustafsson, har begärt förklaring från valnämndens ordförande i Skeda, kåpman Sture Wilhelmson, som för Dagens Nyheter förklarat att skäl har som valnämndens övriga ledamöter anser det hela obegripligt.

— Vi var samtliga närvarande när röstsedlarna lades in i kuvertet till länsutredaren, och vi är fullständigt övertygade om att vi inte gjort något misstag, säger hr Wilhelmson. De övervaliga röstsedlarna var inte vikta, vilket skulle tyda på att de aldrig legat i något kalkylverk, utan vi tror gär ut på att man räknat ta med en hund osvikta röstsedlar. Vi tror inte att det är Wilhelmson utesluten, då några sådana röstsedlar inte fanns i kuvertet. Det blir annars likt polisundersökning.

På onsdagen utförden den definitiva röstsammanräkningen i ytterligare ett antal valkretsar. Det blev överallt samma mandatfördelning som vid den preliminära sammanräkningen.

Valda i Stockholms län är för hågern riksdagsmännen Jarl Hjalmarson, Lidingö, och E. Birke, Rönninge, för folkpartiet riksdagsledamoten Margit Vinge, Nacka, fil. dr Gunnar Helén, Nacka (nyvald), och kyrkoherde Samuel Nörrby, Akersberga (nyvald), och för socialdemokratema riksdagsmännen Eskil Eriksson, Solna, huvud, Adolf Wallenheim, Nacka, Arthur Skiöldin, Sundbyberg, Sven Hedqvist, Nynäshamn, samt folkskollärarinnan Gunnel Olsson, Akersberga (nyvald), och Kommunalarbetare Carl Erik Johansson, Södertälje.

Många Göteborgarster kasserade

I Göteborgs stad måste ett ovanligt stort antal röstsedlar kasseras på grund av att de var märkta. På basisen av sista sedeln i stuklilla hantar fanns en siffra som anger antalet sedlar i bunten, förfarona hade av allt att döma skrivit som en minnesuppgift av den som skött den preliminära sammanräkningen och sedan inte raderats.

Folkpartiet gick fram med två listtyper med olika namn på vissa plats, och en mängd väljare hade vid valet båda sedlarna i valkuverten med påskrift att båda kasseredes vid sammanräkningen.

Valda är i Göteborg för högern riksdagsman Walter Edström, för folkpartiet riksdagsman Bertil von Friesen, riksdagsman Carl Sven Schmidt, riksdagsledamoten Brita Elmén, riksdagsman Sven Gustafson och verkstadsarbetare Ture Kihlqvist (nyvald), för socialdemokraterna redaktör Rolf Edberg, riksdagsman Olof Nilsson, riksdagsledamoten Mattis Öberg, riksdagsman Jerker Svensson och linjearbetare Olof Andersson (nyvald) samt för kommunisterna riksdagsman Knut Senander.

Vid röstsammanräkningen i Västmanlands län visade det sig att förre finansministern David Hall strukits på 462 röstsedlar.

Valda i det länet är för bondeförbundet riksdagsman Sven Vigelabo, Sala, för folkpartiet riksdagsmännen Rylander, Västerås, och fru Ingrid Andrén, Västerås, (nyvald), för socialdemokraterna riksdagsledamoten fru Ellen Eriksson, Hallstahammar, riksdagsmannen David Hall, Västerås, C. Jacobson, Sala, samt Hemfrid Bark, Riddarhyttan.

Polisstig dög inte

Vid röstsammanräkningen för Kalmar län inträffade att antalet 376 röstsedlar från Fagerhults medlems stadstrikt kasserades, därför att valnämnden vid förseglingen använt icke godtagbara stämpel. Stämpeln var av samma slag som de vilka brukas för vilt som skall saluföras. Sådana stämpel innehas av t. ex. varje polisman.

Valda i Kalmar län är för högern riksdagsmän Einar Hagström, Kalmar, samt nämndeman Sven Svensson, Misterhult, (nyvald), för bondeförbundet riksdagsmännen Arvid Jonsson, Skedsbygd, och Gunnar Ericsson, Vimmerby, för folkpartiet riksdagsman Sigfrid Nordkvist, Kalmar, och för socialdemokraterna riksdagsledamoten Tekla Torbrink, Kalmar, riksdagsman Einar Johansson, Kalmar, och typograf Eric W. Johansson, Västervik, (nyvald).

I Jönköpings läns valkrets är folksocialdemokraterna kännbart gått tillbaka även i typiska arbetardistrikt. Socialdemokraterna i Borlänge exempelvis minskade trots att de med all sannolikhet fått en vinstlig del av de 300 röster som kommunisterna där förlorade. Därmot ökade folkpartiet med över 500 röster. De tog dem inte från högern, ty denna ökade relativt taget ännu mera eller med över 370 röster. Förklaringen är helt enkelt att forna socialdemokratiska väljare i stor utsträckning övergått till folkpartiet. I Grungärde och framför allt i de där belägna industridistrikten, där de socialistiska väljarna tidigare på ett övervädigande sätt har dominerat, har socialdemokraten trots ett betydande tillskott av f. d. kommunistiska väljare gått tillbaka, medan folkpartiet och högern båda gått framåt.

I Stora Skedvi, Vämhus och Solberäs, där bondeförbundet hittills haft ett markant övertag, har dess andel av väljarkåren gått ned på ett nära nog katastrofalt sätt.

Nya andrakammarledamöter — folkpartistarna fru Ingrid Andrén i Västmanlands län och hyrkusken Samuel Norrby i Stockholms län.

Robert L.Jonsson

Arbitrekt Carl-Gustaf Carlstedt

Sven Svensson

Ny bränsleberäkning hos Familjebostäder

Det allmännyttiga bostadsföretaget Familjebostäder för inte så ut sina bränslekostnader på samtliga fastigheter, utan bränsletillägget skall beräknas för varje hus för sig. Detta utslag från hyresnämnden gäller fastigheten Danbärnavägen 55, men får prejudicerande betydelse för samtliga hyresgäster hos Familjebostäder.

Från hyresnämndens sida framhåller man att man inte anser det rimligt att en hyresgäst i en fastighet för subventionerad bränsletillägget i andra fastigheter hos samma företag i detta fall har grundhyran fastställts med tanke på att varmvatten skall tillhandahållas året om, och hyresgästerna kan följaktligen kräva ersättning för att man ej haft varmvatten lördagar och söndagar under sommaren. Företaget räknar med att en fredsbränslekostnad av 2 kr. per kvm ingår i hyran. Hyresnämnden fastslår att beloppet skall vara 2:10, och hyresgästerna kan följaktligen begära hyresnedsättning.

156.000 kr. i återbäring

Svenska bostäder både på onsdagen sluträknat kostnaderna för det gångna bränsleåret för 1.526 lägenheter. av dessa får 1.400 tillbaka sammanlagt 156.000 kr. i för mycket erlagda bränslekostnader.

I Björkhagen hade räknats med ett bränslepris på 6 kr kvm, men det blir inte mer än 4:80. I Kärrtorp har också räknats med 6 kr., men blir 4:25. Genom att det är värmemätning blir det olika återbäring, men genomsnittet håller sig i Björkhagen kring 75 kr. och i Kärrtorp 100 kr.

I Bromma 7, Riksby, hade den preliminära bränslekostnaden beräknats till 6 kr. kvm, men blir 6:50. Istär föreligger en ökning alltså. Men genom värmemätning finns det hyresgäster som får pengar tillbaka. Förklaringen till att bränslekostnaden i Bromma inte blivit lägre som i Enskede måste sannolikt bero på att värmemätarna i Bromma är mindre än i Björkhagen och den i sin tur mindre än i Kärrtorp.

Petitionskampanj i Nytorp

En petitionskampanj genomförden på onsdagskvällen bland de hyresgäster i Nytorp som hävmedelen fick höjda bränsletillägg. I de berörda fastigheterna inströmde över 100 familjer i de krav som ställden gentemot bostadsföreningen Hyreshus. Endast ett ringa fåtal skrev av en eller annan ornäk inte under. Ett resultat av opinionen är att Hyreshus har dagit till revidit i vissa frågor. En deputation kommer under torsdagen att söka företräde hos borgarrådet Gösta Wennström och lägga fram hyresgästernas krav.

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
för riksamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagnyheter
Postgiro 1616 (för annonser)
nummer 1 617 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör:
Leif Ahlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Eva Erdmann

Dagens Nyheters Aktiebolag
Verkst. direktör: Holger Nordberg

PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan
Stor-Stockholm Övriga tättbebyggelsorter inkl. Danderyd
Månad ..... kr. 6:— kr. 5:75
Kvartal ..... „ 17:50 „ 16:75
Halvår ..... „ 34:50 „ 33:—

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/7 1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1952.

Tilta här

så hittar Ni till
Stockholms Läns
SPARBANK
Huvudkontor: Drottninggatan 39 nära hörnet Klarabergsgatan.
Öppet vardagar 9.30—17.30, lördagar 9.30—14.
Ränta på insatta pengar 5 %

strålande Domino

vem är Du?

Domino är öst och väst i lyckad förening, utvald turkisk och amerikansk tobak i skickligt balanserad blandning. Men så står det också omkring Domino en stämning av någonting för sig, i släkt med den originella Domino-flickan i märket på den djupröda förpackningen. Ser Ni vem det är, som härovan spelar Domino-flickans roll? Domino har blivit mångas favorit. Sätter också Ni värde på en mild men fyllig cigarrett av hög klass, så pröva Domino.

'Domino-flickan' i denna annons är Gli Gay.

är en äkta
amerikansk
kvalitetscigarrett
men kostar
endast 2:50

Läro-rik

Intelligent

Högst underhållande

säger professor Herbert Tingsten i DN om
Gerald Hanley KONSULN I SOLNEDGÅNGEN
16:50
BONNIERS

Borttappad Marianyckel

Roman
från Vadstenaklostrets sista år
Av
Karin Thelander

"En levande bild av en ung flicka som är annorlunda än sina kamrater. Kristina förf. brukar skylla för att vara blekfantasi. Detta gäller inte Karin Thelander. De skildrade människorna äro tagna på kornet och det doftar av mylla, sol och växande gröna."
AT

"En roman som denna förutsätter hos sin förf. en ingående kunskap. Karin Thelander äger dessa insikter och har även förstått använda dem på rätt sätt. Hon har lyckats väl."
Nordsvenska Dagbladet

"Rapp, humoristisk, medryckande. Man får en närbild av att av de stormigaste skedena i vår andliga och kulturella historia."
Norrköpings Tidningar

"Förf. äger både talang och kunnighet. Man läser den fina skildringen med nöje och behållning."
Södersvenska Dagbladet

Häft. 12:—, inb. 16:—.

Svenska Kyrkans Diakonistyrelses Bokförlag

SVERIGES HANDELSKALENDER 1952
— AKTUELL TILL OKTOBER 1953 —
I dag i bokhandeln
203.000 företags verksamhet redovisas

VIKTIG NYHET
sammanslagningen av de 2281 landskommunerna till 921 storkommuner

40 % av fjolårets uppgifter har undergått förändring av något slag

3 delar — 3.000 sidor — 75:— kr.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.